

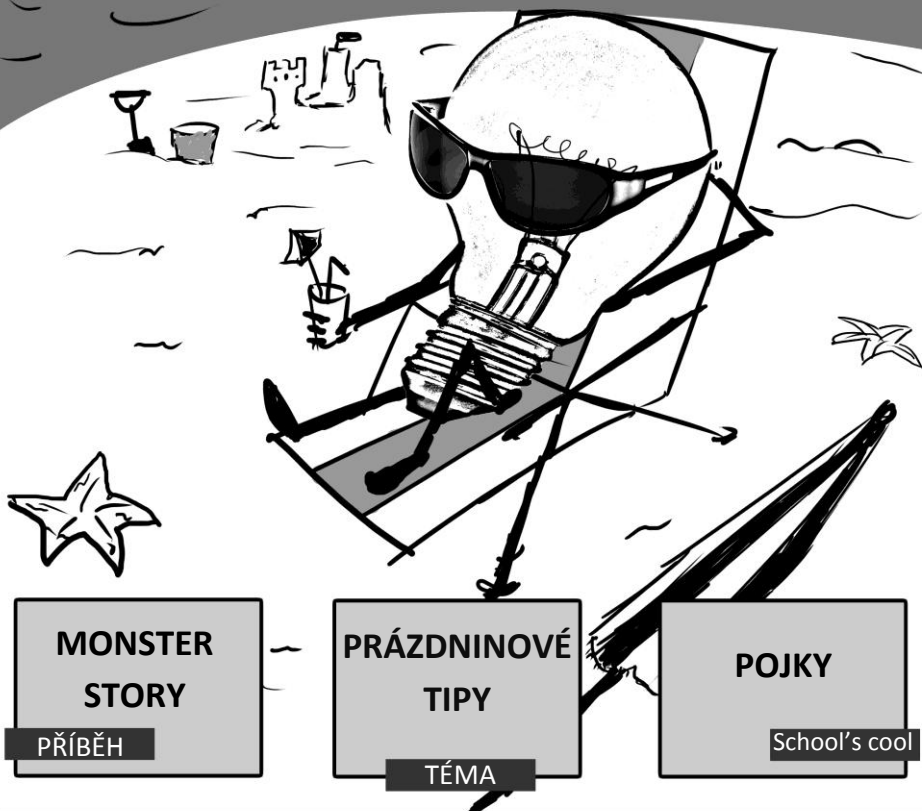
2010/2011
5 Kč

3. číslo

ŠKOLNÍ ČASOPIS

PRÁZDNINOVÝ SPECIÁL

Edisonka

MONSTER
STORY

PŘÍBĚH

PRÁZDNINOVÉ
TIPY

TÉMA

POJKY

School's cool

ÚVODNÍK

Ještě než nám všem ve školním roce naposledy odzvoní, je tu časopis **Edisonka** se svým třetím vydáním. A protože i na redaktory časopisu doléhá blízké volání prázdnin, najdete uvnitř listu mnoho **tipů a nápadů, co s volným prázdninovým časem**. Společně s námi se vydáte po stopách zajímavých **památek**, ale i na **koupaliště** nebo výletní **kopce a hůrky**. V posledním díle jsme však nezapomněli ani na rubriku **School's cool**, kde tentokrát najdete jímavou reportáž o zábavě zvané **Pois**. Nechybí ani **Černá a bílá**, v níž jsme si vzali na mušku **hovězí a kuřecí kebab** a také prázdninové dilema: **kamarádi, nebo počítačové hry?!**

Díky báječným výkonům našich sportovců se dostalo hodně místa ve vydání právě reportážím ze sportu. Můžete si tak přečíst například rozhovor s **Luckou Odvárkovou**, o které asi ani netušíte, že je **mistryní kraje...** a v čem? To už musíte nahlédnout dovnitř letního vydání! Na závěr čísla si můžete přečíst tajemný **Monster příběh**, tedy ideální letní čtení. **Redakce Edisonky vám přeje pěknou zábavu s časopisem a prázdniny prožité podle vašich představ! Těšíme se na shledanou v novém školním roce!**

Vaše EDISONKA

Jak strávit prázdniny bez nudy?

Seděním u počítače či notebooku a dalších technických vymožeností se nezabavíte na dlouho. Můžete se třeba naučit různé triky s kartami, vyrazit na nákupy a koupit si nějaké to pěkné triko, když už je tu to léto. Co třeba tábory? Takových nabídek na tábory je, ať už se zaměřením na tanec, sebeobranu nebo jízdu na koních. Nejlepší je domluvit se s kamarády a strávit co nejvíce času venku. Dá se podniknout tolik věcí. Kolečkové brusle, jízda na kole, zajít si na zmrzku nebo si skočit na koupálko. Většina dívek, ale i chlapců by si nejvíc přála být se svým klukem či holkou. Vy, ti mladší, máte výhodu v tom, že se venku na hřišti skamarádíte snadno, takže hurá ven do seznamování se s dalšími dětmi!

Asi by stálo za to se pozastavit nad tím, jak budou trávit prázdniny takoví deváťáci. Některé z nás ještě čekají rozřazovací zkoušky z cizích jazyků. Ale třeba pro mě ty prázdniny budou jako všechny ostatní a myslím si, že konec docházky na základní školu nebude mít na moje prázdniny zásadní vliv ☺. Jen si přeju, abychom si všichni ty prázdniny užili! Takže vesele, bez malérů a úrazů ☺! HEZKÉ PRÁZDNINY!

S PRAVDOU VEN...

Už se nám to blíží. Konec školy. Vysvědčení... Ale také tolik vytoužené prázdniny. A pro deváťáky poslední školní den. Věřím, že někdo na konci bude brečet, někdo se smát, protože se stydí za to dát své pocity najevo. Asi bych se jako vycházející deváťák měla cítit tak nějak „divně“, že budu muset opustit školu, na které jsem byla celých devět let, ale po pravdě? Těším se, že vypadnu! ☺ Tak nějak se v té škole posledním dobou nudím a učitelé už mě taky pěkně štvou ☺ Upřímnost jim nic moc neříká. Nám říkají, že pomluvy jsou pro malé děti a přitom dělají to samé... Řeší věci, do kterých jim nic není. Ano, bude se mi stýskat po pár lidech, nejen po spolužácích, ale i po kamarádech z nižších ročníků. S nimi se sice můžu vídat, ale přeci jenom se vše změní a už to nemusí být takové, jako teď...

-lucc-

TIP č. 1

TIPY NA PRÁZDNINOVÉ VÝLETY

Školní rok pomalu ale jistě končí (☺) a za chvíli ho vystřídají letní prázdniny. Kdybyste náhodou nevěděli co dělat, přineseme vám několik tipů, kam o prázdninách vyrazit. Jedním z nich je nejvyšší hora Českého středohoří **Milešovka**. Mnozí z vás už na Milešovce samozřejmě byli, ale pro ty, kteří se tam ještě nedostali, mám připraveného tohoto mini průvodce.

Nejprve by bylo dobré si něco říci o samotné Milešovce, abyste věděli, kvůli čemu se budete několik hodin vláčet nahoru a dolů. Milešovka, jak už jsem zmínil, je nejvyšší hora Českého středohoří, přesněji měří 837 m. n. m. Milešovka není ve skutečnosti „klasická“ hora, nýbrž vyhaslá sopka.

Většina hory a blízkého okolí spadá do národní přírodní rezervace a CHKO České středohoří, díky několika druhům chráněných rostlin jako třeba konvalinky a lilie zlatohlavé. Na vrcholu je stálé meteorologické pracoviště.

Nyní už k samotnému výletu. Pokud chcete k Milešovce zdárně dorazit, začněte svojí cestu z Bořislavi nebo kratší cestou z Bílky. Do Bořislavy můžete dojet vlakem, autem nebo autobusem č. 122 z Teplic. Do Bílky se dostanete pouze autem.

Potom už vás čeká pouze výšlap nahoru, který je poměrně dlouhý, ale za dobrého počasí určitě stojí za to. Cestou se můžete kochat krásnou přírodou a čerstvým vzduchem. Až se vám podaří vyšplhat na vrchol Milešovky, naskytne se vám mimořádný výhled na České středohoří, řeku Labe a Lovosice.

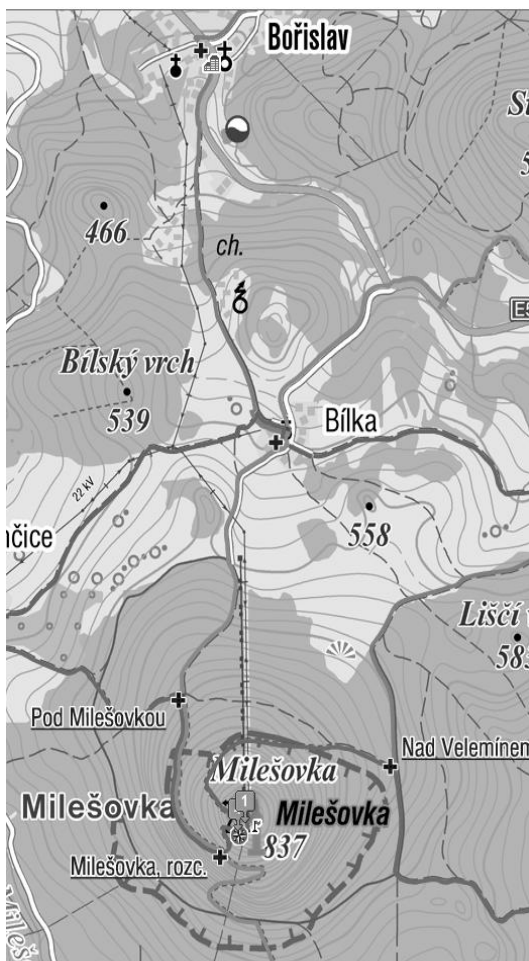
Víte že,

Milešovka je největrnější místo v ČR. V roce 1967 zde foukal tak silný vítr, že ho nedokázali změřit ani instalované přístroje (měřící do 180 km/h)

Na Milešovce

*V hor věnci leží český kraj
jak pozlacená, stará báj;
dech borů temný zazní časem,
lesk rosy hraje trávy klasem.*

*Jak z dálky vane lesů dech,
to snad je českých srdcí
vzdech,
a rosa, kam jen noha vkročí,
to snad jsou slzy českých očí.*

Pokud vám nebude stačit tento výhled, můžete si zaplatit rozhlednu, jež je součástí meteorologické observatoře. Určitě si s sebou vezměte nějaké peníze, protože na vrcholu je i stánek se suvenýry, kde se prodávají i turistické známky a restaurace. Nakonec vás už čeká jen cesta dolů a úspěšný návrat domů.

Všem určitě tento výlet doporučuji, na Milešovce jsem byl sám už třikrát, takže z vlastní zkušenosti vím, že to stojí za to. Hezký výlet!

-mkas-

Jak poznáš, že se ti někdo snaží zalhat?

Jestliže ten, s kým mluvíš:

- Velmi často pohybuje rukama po obličeji, dotýká se nosu
- Ukrývá ruku za záda
- Mění hlas (zajíkání či chvění hlasu)
- Buď zcela uhýbá pohledem, nebo se naopak dívá upřeně do tvých očí

...je pravděpodobné, že se pokouší něco zatajit.

-lucc-

Černá☹ - Bílá☺

Letošní již třetí vydání časopisu Edisonka pro vás má dvojnásobnou dávku rubriky ČERNÁ a BÍLÁ. V první z nich je porovnávání všemi známého kebabu! Mezi žáky je velice oblíbený a nás zajímalo, který druh masa v něm vede – **hovězí?** **Kuřecí?** Spousta žáků bylo toho názoru, že mixovaný je asi ta nejlepší volba. Ale i přesto jsem našla takové, kteří měli svého favorita jasněho! ☺ Hlasovali žáci 6. – 9. tříd.

Na jasně Bílou listinu se dostal **KUŘECÍ** kebab, který získal skvělých 47 hlasů!

Názory na něj byly:

- více propečený
- miluji kuřecí
- je zdravější

Černou listinu obsadil bohužel kebab **HOVĚZÍ**, s počtem 23 hlasů. I když jeho zastánci byli značně proti jeho prohře...

Názory pro něj byly:

- špatně se žvýká
- v kuřecím můžou být rozemleté kousky peří atd. (bléé)
- chutnější

Víte že,
kebabu se také říká kebab, kabob nebo kibob?

Víte že,
pochází z jižní a střední Asie.

Víte že,
obvykle je základem jehněčí nebo hovězí maso, některé druhy používají také kuřecí maso nebo ryby.

Víte že,
vepřové maso se nepoužívá v muslimských oblastech kvůli náboženským důvodům.

Víte že,
nejím kuřecí...

Hasičský kroužek v Krupce

Petr Mládek z 8. B je členem SDH v Krupce a rozhodl se, že nám představí, co takoví mladí dobrovolní hasiči mají na „práci“.

„Náš klub se zabývá hasičskými a sportovními sporty tzv. braňáků. Součástí branného závodu je běžecká trasa dlouhá zhruba 3 km, na kterých jsou umístěna různá stanoviště. Na stanovištích jsou různé úkoly, které by měl každý hasič zvládnout. Takže třeba vázání uzlů, práce s buzolou, určování azimutu, čtení z map, poznávání mapových značek... U každého úkolu ale můžete nasbírat také trestné body. V závěru braňáku vítězí ten tým, který zvládl trasu v co nejkratším čase a s nejnižším počtem trestných bodů.“

Tým hasičského kroužku v Krupce se skládá z devíti členů a dvou vedoucích. Na obrázku můžete spatřit krupské hasiče, ale i malou, ale velmi zrenovovanou Hasičskou stanici (viz šipka). Minulý rok dostali hasiči výměnou za starou Avii novou Dodávku Transit Golf. Tato dodávka má ve vybavení klasické plovoucí čerpadlo, dvě lékárníčky, různé tahací provazy a také karbon flexu.

„Do kroužku hasičů chodím od dětství, je to velká zábava, ale taky pěkná dřina. Člověk musí mít dobrou fyziku a šikovné ruce. Rozhodně je to dobře strávený čas ☺. To mi jistě potvrdí i hasička ze 6. C Zuzka Fofořková ☺. Všem to vřele doporučuju!“ Petr Mládek

-zuzel-
-fofo-

TIP č. 2

Dalším tipem na prázdninový výlet je Zoologická zahrada v Ústí nad Labem. Ta se nachází v krásném přírodním areálu nedaleko městského centra. Základy současné zoologické zahrady položil ústecký obchodník a ornitolog Heinroch Lumpe v roce 1908, když na svahu Mariánské skály vybudoval soukromou ptáčí rezervaci.

Areál se postupně rozšiřoval až na dnešních 26 ha. Návštěvníci zde mohou spatřit na 1500 kusů zvířat ve 230 druzích. Mnoho z nich je zapsáno v Mezinárodní červené knize ohrožených druhů a Evropských záchranných programech. Mezi nejvzácnější chovance patří orangutani bornejské, osli somálští, nosorožci tupoносí, lachtani kalifornští, anoa nížinní, fosy, pandy červené, sloni indiští, lvičci zlatí a mnoho dalších. Pro návštěvníky jsou připravené také nejrozdůrnější předváděcí akce. K nejoblíbenějším patří cvičení lachtanů a slonů, procházka slonů po areálu zoo, krmení mangust, ukázka sokolnického výcviku nebo jízda na ponících.

Na děti také čeká komplex tobogánů s maketami zvířat „Dětský svět“, kontaktní Dětská zoo a naučná stezka dinosaurů s maketami prehistorických zvířat ve skutečné velikosti. Výlet do ústecké zoo určitě potěší malé i velké ☺.

Kontakt: e-mail: zoousti@ulnet.cz , zooustidirector@seznam.cz

Web: www.usti-nl.cz/ekologie/zoo

-Ihor-

TIP Č. 3 OBNOVENÝ HRAD NA DOUBRAVSKÉ HOŘE

Hrad na Doubravské hoře nad Teplicemi, který známe ze současnosti, už není původní stavbou z dávné minulosti. Právě tady, na dříve zvaném Zámeckém vrchu Schlossberg, se odehrávaly dramatické dějiny naší historie. Podle listiny z roku 1478 totiž povolil král Vladislav Jagelonský Janu Illburgovi z Vřesovic vystavět hrad na vrchu za Teplicemi, který už dříve patřil k opevněným.

Bez nadsázky můžeme dnes říci, že se v tehdejších dobách jednalo o významné strategické místo, odkud byl rozhled do celého kraje. Nakonec i dnešní výletníci odtud obdivují krásy přírody a výhledy nejen na Teplice, ale i na značnou část Podkrušnohoří a na druhé straně rovněž na úchvatné kopce Českého středohoří, přičemž dohlédnou až na průmyslové Bílinsko.

Na přelomu 16. a 17. století majitel teplického panství Vilém Vchynský nechal dokonce přestavět hrad na pevnost, kterou vybavil velkým zbrojním arzenálem. Tato skutečnost pak sehrála svoji negativní roli v následujících válkách.

Za dlouhé a útrpné třicetileté války se sváděly o hrad urputné boje mezi císařským, saským a švédským vojskem. Po nejrůznějších strastiplných zkušenostech, aby se zabránilo dalším obléháním, nesmírnému strádání a živoření zdejšího obyvatelstva, kdy hrozilo obsazení pevnosti nepřítelem, přikázal nakonec nový majitel panství Maxmilián Aldringen spálit hradní věže a odbourat část opevnění. Na příkaz krajského hejtmána pak došlo v roce 1655 ke zboření i dalších částí, takže původní hrad zůstal v troskách a rozvalinách.

Teprve až v roce 1884 byly na zbytcích hradních ruin postaveny nové budovy hradní restaurace, jejichž nájemcem se stal dřívější hostinský z Milešovky C. Greiner, který si nadmíru oblíbil podnikání na výletních kopcích. Mezitím však stačil ještě hrad vyhořet, takže poté došlo k jeho další obměně. Od té doby se vrchol Doubravské hory stal oblíbeným místem vycházek nejen Tepličanů, ale i četných výletníků a lázeňských hostů.

Zdroj: www.iteplice.cz

Víte že,

Na severním úpatí kopce se nachází velký křemencový balvan zvaný Kámen čarodějky Vely.

-Ihor-

Zlobivé dětičky

Nepochybuji o tom, že dnešní malé děti jsou čím dál tím drzejší a rozmazlenější. Na nás se nadává, co jsme to za stvoření a jak špatně se chováme, ale ti jen o něco mladší než my jsou daleko horší. Dnes jdete po ulici a děti ve věku šesti let na vás z ničeho nic začnou pokřikovat všelijaké nadávky. Člověk se nestačí divit. Nebo se procházíte po škole a kdosi se k vám přizene jen třeba o rok mladší a začne do vás bombit všechna ta „krásná“ slovíčka, co se za ten den naučil. Někteří mezi námi si myslí, že si mohou vyskakovat na každého, kolem kterého projdou.

Většina z nás to buď ignoruje anebo se otočí a začne mu jeho palbu oplácet. Co jiného nám zbývá. Ale tito machřící si nějak neuvědomují, že sice se jim hned nic nestane, ale když má na něj poté spadeno většina třídy, tak už to tak růžové není. Tihle frajirci si pak chodí stěžovat s ublíženým obličejíčkem učitelům a dělají ze sebe chudinky. Pak jsme za ty špatný my, kteří se bráníme. To už však naši učitelé nevidí... A vlastně ani nemohou. Milí malí frajirci, malá rada pro vás, zamyslete se nad sebou a přestaňte s tím dřív, než tvrdě narazíte!

Černá☹ - Bílá☺

Druhou soupeřící dvojicí jsou **KAMARÁDI** x **POČÍTAČOVÉ HRY**. Opět hlasovali žáci 6. -9. tříd. V této rubrice se porovnává, jestli jsou lepší počítačové hry nebo kamarádi.

V této skupině vyhráli **KAMARÁDI**. Získali 20 hlasů a tím se dostávají na **BÍLOU** listinu.

Názory na ně byly:

- Lepší než počítačové hry
- Veliká legrace
- Pomáhají nám s problémy
- Vykouzlí nám úsměv na tváři
- Umí nás utěšit a podpořit
- Mají dobré hlášky

Na druhém místě skončily **POČÍTAČOVÉ HRY**. Získaly 6 hlasů a tím se dostávají na **ČERNOU** listinu.

Názory na ně byly:

- Počítačové hry kazí oči
- Velká nuda
- Nemůžu si s nimi pokecat ☹
- Vzniká závislost

-Ihor-

Citát:

Vážnou příčinou, proč člověk ztrácí důvěru v sebe, je ztráta pocitu, že je milován.
(Karel Čapek)

Citát:

Když jste na pochybách, řekněte pravdu.
(Mark Twain)

Citát:

Učit se bez přemýšlení je zbytečné. Přemýšlet bez učení je nebezpečné.
(Konfucius)

Citát:

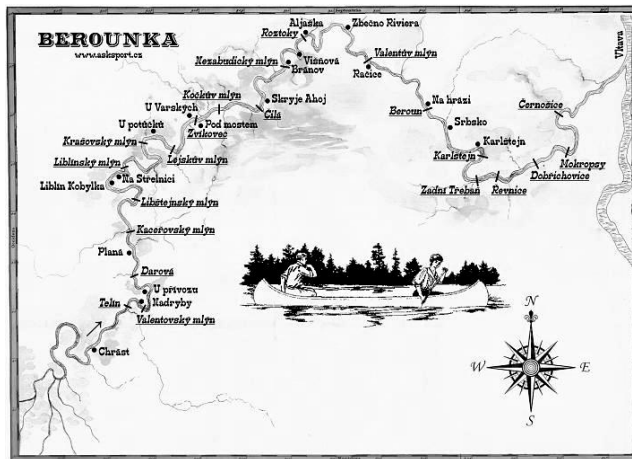
Na jedné straně máme tak dobrou paměť, že přáteli do nejmenších podrobností vypravujeme příhodu, která nás potkala, a na druhé straně si nevzpomeneme, kolikrát jsme mu ji už opakovali.
(Francois de la Rochefoucauld)

Citát:

Nejlépe se člověk seznámí s určitým tématem, když o něm napíše knihu.
(George Bernard Shaw)

TIP č. 4 Jedeme na vodu aneb AHÓÓÓJ VODÁCI!

Taky se tak těšíte na léto a nemáte páru, co dělat, když je tak velké vedro a Barča či Vápenka vás už omrzela? Máte rádi adrenalin, zážitky a dobrodružství propojené s rácháním ve vodě a mokré vlasy pro vás není žádné tabu? Pokud jste si právě řekli jednohlasně: „Ano!“, tak právě tenhle článek je přímo pro vás! A o co vlastně jde? Že se ještě ptáte!

Chci vás pozvat na vodu. Sjíždění vod je jedna z nejúžasnějších věcí na světě! Vztít partu přátel a jet! Rodiče mohou přinejhorším dělat doprovod no, ale myslím, že jen s kámošema je to mnohem lepší☺ Pokud nemáte vlastní loď a vybavení, stačí se mrknout na net a je to. Koukněte se např. na <http://www.bisport.cz/cz/pujco vna-lodi/>, kde najdete nejen loď, ale i ceník plus trasy, kudy vedou řeky.

Skvěle se sjíždí vcelku klidná a mírumilovná řeka Berounka. Pokud byste chtěli zkusit nějakou divočejší, tak Běla (Bílina) je ta pravá☺ Z vlastní zkušenosti vím, že vodáctví a všechno spojené s ním je vážně suprové. Určitě se vyplatí jet i na několikadenní plavbu. Vybrat si můžete z kajaků, kánojí a nebo raftů. Samozřejmě musíte uvažovat: pokud chcete sjíždět klidnou řeku, byla by hloupost půjčovat si raft...☺

Vodu rozhodně doporučuji všem příznivcům mokra, koupání a vody samotné! Nemusíte mít ani žádné zkušenosti. Prostě si sednete a jedete. Zbytek je v rukách vody. Chytřejší si najde všelijaké vychytávky na netu. Můj tip? Pořídit si od Gumotexu vakový nepromokavý pytel na oblečení (pokud se vyklopíte, vaše náhradní oblečení zůstane v suchu a sváča taky). Doufám, že jsem vás navnadila nejen na léto, ale i na vodu a vše kolem ní. Takže, přeji příjemnou zábavu a hlavně se neupte! Jinak bych neměla pro koho psát články! ☺

TIP č. 5

Tak já nevím, Komáří vížka nebo Komáří hůrka?!

nadmořská výška 808 m

Mnoho lidí si myslí, že Komáří vížka je „ten kopec“ nad Krupkou, ale nenechte se mýlit. Vrchol je **Komáří hůrka** (807 m), německy Mückenturmchen, která je významnou dominantou hřebenu Krušných hor. Za léta navštěvování se stala významným střediskem zimní i letní rekreace. Původně stávala na vrcholu zvonice, která sloužila ke svolávání horníků z nedaleké Krupky do práce.

Ted' tady stojí kiosek, horní stanice lanovky z Krupky – Bohosudova a hotel a restaurace s charakteristickou vyhlídkovou věží, díky které je též zaběhlý alternativní název oblasti – **Komáří vížka**. A tu je naše záhada. Takže ne „Komárka“ nebo Komáří vížka, ale Komáří hůrka! ☺ Za jasného počasí a dobré viditelnosti lze z terasy dohlédnout až na vrcholky Krkonoš a jako na dlani zde spatříte České středohoří a Doupovské hory. Na jihovýchodních svazích je lyžařský areál se stanicí Horské služby.

Na vrchol Komáří hůrky, tedy na oblíbenou "Komárku", vede dvousedáčková lanovka z města Krupky. V letním období jsou zde ideální podmínky pro turistiku, vyjíždky na koních, cykloturistiku a paragliding. V zimě je pro návštěvníky k dispozici lyžařský areál, sjezdovky se třemi vleky a upravené běžecké tratě.

Lanovka na Komáří vížku je dlouhá téměř 2,5 kilometru, což z ní dělá nejdelší lanovou dráhu bez mezizastávky v ČR. Její vrcholová stanice je na Komáří hůrce ve výšce 807 m n. m. a převýšení činí 482 m. Jízda trvá 15 minut. Lanovka je v provozu po celý rok a vyveze vás s kolem i běžkami. Ročně převeze zhruba 40.000 až 50.000 lidí.

Víte že,
podle statistiky přepravila sedačková
lanová dráha za 56 let provozu více než
5,5 milionu osob.

Na vrchol hůrky se můžete dostat nejen lanovkou, ale také na kole po silnici nebo pěšky po značené turistické stezce z Krupky. Autem lze dojet z Krupky na parkoviště u kapličky, které je asi 300 m pod vrcholem. Přes Komáří hůrku vede naučná stezka sledující bývalá hornická díla u nás i na saském území.

School's cool

POJKY

Že vážně nemáte páru, co to vlastně je? Lajcky řečeno: dvě koule na provázcích... ale myslím, že to jako vysvětlení určitě nestačí. Pojky - Poi řetězy nebo také Poi, je styl žonglování. Při běžném žonglování si přehazujete např. 3 míčky z jedné ruky do druhé. U Poi jsou však tyto „míčky“ zavěšené na provázcích, zakončené úchyty pro prsty. Při točení s nimi vytváříte úžasné kruhy mnoha tvarů a všelijakých velikostí. Slovo Poi v překladu znamená míček.

Existují tři typy Pois:
tréninkové (látkové)
světelné (noční)
ohnivé (též pro večerní show)

Tréninkové pojky jsou vhodné pro začátečníky. Jsou měkké a lehce ovladatelné. Skládají se z měkkého míčku, u kterého jsou namotány všelijaké fáborky různých barev + provázek s úchyty.

Látkové se používají na denní točení. Můžete je bez obav svěřit i mladším sourozencům (jenže, kdo by se chtěl dělit, když je v nejlepší 😊).

Svítící LED pojky jsou už však tvrdší. Umělohmotné - plastové kuličky (i jiné tvary: ovály, tyčky atd.) + provázek. Doporučují se těm, kteří už mají základy Pois za sebou, takže je pak pravděpodobnost, že se jimi uhodí, malá. Samozřejmě s nimi mohou točit i začátečníci. Jde pouze o vlastní bezpečnost (rána do hlavy dost zabolí 😊). LED pojky vyniknou obzvláště po setmění, protože podle nastavení různě blikají a mění barvy. Je na ně pak krásná podívaná 😊.

Poslední typ pojek – **ohnivé** jsou nejnebezpečnější, ale zároveň nejlepším výsledkem dosáhnete pomocí ohnivých Pois. Jak už samotný název napovídá, jde o ohnivou show. Výsledek je opravdový zážitek, ale musí se to s nimi umět. Skládá se z lana smotaného do tvaru koule + provázek s úchyty. Pokud nechcete mít ohnivé Pois jen na jedno použití, je třeba si na ně opatřit speciální fólii, která bude chránit lano a tím pádem se samotné Pois nezapálí, ale vzplane jen hořlavá fólie.

Točit s pojkami je opravdu jednoduché! U většiny Pois zakoupených přes internet dostane i CD s návodem. Pokud ne, na netu lze vyhledat spoustu triků a návodů, jak na ně.

Triky se dělí na tři části:
basic (pro začátečníky)
medium (pokročilý)
hard (pro zkušené)

Točit s pojkami je opravdu jednoduché! U většiny Pois zakoupených přes internet dostane i CD s návodem. Pokud ne, na netu lze vyhledat spoustu triků a návodů, jak na ně.

Chce to jen hodně trpělivosti a snahu se naučit nové a nové triky. Vzpomínám si na to, když jsem poprvé začala s tréninkem já. Dalo mi strašné práce jen s nimi vytvořit kolečko. Mé

první kroky s nimi mi ukázala starší sestra. Když jsem viděla, jak ji to baví a všichni ji obdivovali, musela jsem jít do toho taky! Párkrát jsem zamáchala rukama a už jsem se do toho dostala. Není to ještě tolik známé, takže si myslím, že jako pojkař určitě uspějete. Pokud najdete někoho, kdo by se pro ně též nadchnul, trénink ve dvou je velmi motivační. Chce to jen trochu více prostoru. Takže pokud nevlastníte zrovna vilu, tak točit doma nedoporučuji ☺.

Ceny se Pois dost liší. Záleží na tom, jaký typ této zábavy si přejete koupit. Některé např. 400 Kč, jiné 1200 Kč. Sehnat je můžete přes E-shop na netu nebo ve sportovních potřebách.

Pokud nevíte, zda by vás to chytlo a nechcete hned utrácet zbytečně peníze, můžete si jednoduché pois vyrobit i sami doma:

- první způsob - seženete si dlouhé podkolenky a do každé z nich umístíte jeden tenisák. A těsně za ním uděláte uzel.
- druhý způsob - opět vezmeme podkolenky, ale umístíte do nich smotané ponožky. A znovu udělejte uzel.

Druhý způsob je vhodný pro ty, co se nechtějí praštit do hlavy tenisákem ☺.

Pojky jsou skvělé, pokud si potřebujete trochu nahnat svaly do paží ☺. A jak zní návod? Důležité je dodržet základní postoj - nohy mírně rozkročené a ruce kousek od těla. Vlastně byste měli připomínat trochu křivý kříž. Prsty provlíknete do úchytů a kroužíte pouze zápěstím a podle příslušnosti triků přidáváte pohyby předloktím a celými pažemi. Nemyslete si, že u toho pořád stojíte na místě... Časem se naučíte u triků i chodit a u některých se různě předklánět, točit dokola atd.

Skvělá zábava na letní dny, pro přátele nebo jen na zahánění nudy. Na názornou ukázkou se můžete podívat na: www.theflow.cz. Tam najdete nejen perfektní návod, ale také galerie ☺. Přeji vám skvělou zábavu!!

-stud-

BÁSNĚ

Žáci 7. A, 8. A a 8. B se rozhodli dotvořit báseň Jaroslava Vrchlického ze sbírky Okna v bouři, jež začíná slovy: *Za trochu lásky šel bych světa kraj...* Přečtěte si, jak se s tímto úkolem poprali.

Za trochu lásky šel bych světa kraj,
mám svou lásku k tobě v srdci až po okraj,
chci se s tebou, má lásko, milovat a smát
a ne se o tebe, miláčku, jen bát.

Nikola Gorolová 8. A

Za trochu lásky šel bych světa kraj.
Šel bych dál a dál, třeba přes Dubaj,
Tam už bych nemusel jít,
neb v letadle už mohl bych bdít.

x

Za trochu lásky šel bych světa kraj,
už se těším na první máj,
bude teplo, bude to fajn,
potom řeknu: táto, hraj.

Iveta Filová 8. A

Za trochu lásky šel bych světa kraj,
už mě honili a už mě maj,
byl krásný slunečný ráj,
a proto teď už končím báj.

Ilona Dunková 8. A

Za trochu lásky šel bych světa kraj,
dal bych si chleba a k tomu teplý čaj.
Když nebude čaj, stačila by káva,
Nebo mléko, které kráva dává.

Tereza Perníčková, 7. A

Za trochu lásky šel bych světa kraj,
kvůli tvé lásce bych se přetrhal.
Jsem do tebe blázen, to přece víš,
miluju tě, tak proč mě trápíš?

Nikola Peřtová, 7. A

Za trochu lásky šel bych světa kraj,
za trochu štěstí navštívil bych ráj.

Už se těším na ovoce v ráji,
zakopnu o kámen a jsem v háji!

Michal Blín, 7. A

Za trochu lásky šel bych světa kraj,
v té době, když začne první máj.

Láska mě žene dál a dál,
až vyžene mě z města král.

On to psal, já diktoval,
Když básničku jsem rýmoval.

Marcel pero v ruce měl
A mně verš v hlavě zněl.

Marcel Pálfi a Martin Vrbíček, 7. A

Za trochu lásky šel bych světa kraj,
já čekal na první máj.

Budoucí žena budeš má,
přísahám, už tě nevydám.

Vojtěch Zeman, 7. A

Za trochu lásky šel bych světa kraj,
pár not mi teď hezky hraj.

Slunce svítí a měsíček bledne,
já na tohle myslím v noci i ve dne.

x

Za trochu lásky šel bych světa kraj,
dám ti trochu látky, nit i jehlu maj.

Nikdy si nebyl fair play,
já si zajdu na Broadway.

Olga Mrvečková, 7. A

Za trochu lásky šel bych světa kraj,
nechoď zpátky a hezky si hraj.

Bolí mě hlava, bolí mě prst,
je mi zima, vezmu si srst.

Dominik Beňák, 7. A

Máchovo jezero též zvané **Velký rybník** nebo **Velký Dokeský rybník** se nachází u Doks v Libereckém kraji. Je to oblíbené rekreační středisko, v jehož vlnkách plavával i samotný MISTR Karel Hynek Mácha. Nasnadě je tedy název samotného jezera. Mladý básník z 19. století tu strávil nemálo chvil a i ve svém díle se inspiroval malebnou krajinou kolem hradu Bezděz.

Poblíž Máchova jezera najdete vedle řady hotelů, restaurací, penzionů a dalších zařízení určených pro rekreaci a trávení volného času také řadu kempů (Borný, Klůček, Bílý Kámen), pláží a chatových oblastí. Diskotéka Bílý Kámen je známá každoročně pořádaným festivalem elektronické taneční hudby *Mácháč*.

V této oblasti patří mezi populární činnosti zejména vodní sporty, turistika, cykloturistika či houbaření. Každoročně na jaře je pořádán cyklus výletů s názvem „Máchovi v patách“, jsou zde organizovány orientační běhy, plážový volejbal a mnoho dalších sportovně rekreačních aktivit. Mezi tradiční kulturní a společenské akce patří jarní otvírání jezera v Doksech a letní ve Starých Splavech spojené s poutí a lidovou zábavou.

K. H. Mácha ve své době **musel** všude chodit pěšky. My, ačkoli nemusíme, se zase pro změnu rádi **vrátíme ke kořenům** a projdeme se krajinou bez motoristických vozítek. Pojdme se tedy podívat na nějaké turistické trasy kolem „Mácháče“.

- kolem jezera vede okružní žlutě značená cesta, k němu na část severního pobřeží trasa modrá (na kopec Šroubený a k rezervaci Swamp), Doksy a Staré Splavy spojuje červená Máchova cesta.

Vedou sem také cyklotrasy, sice jsou delší, ale velmi pěkné. Projíždíte velmi hezkým lesíkem. Cyklostezka je dlouhá cca 25 km.

Víte že,

Objem jezera je 6,3 mld. litrů vody. Toto množství se rozkládá na 284 ha. Max. hloubka jezera je 12 m.

Jednou ze zajímavostí jezera je Jarmilina skála na severním břehu, kde byl v letech 1936 - 1938 pomník Karla Hynka Máchy. Přejeme vám hezký výlet!

Petr Mládek, 8. B

Minecraft – hra neomezených možností z krychlí

Před nedávnou dobou jsem objevil zajímavou hru Minecraft. Nedá se tak úplně říci, o jaký typ hry jde nebo o čem tato hra vůbec je, natom ale vůbec nezáleží, protože u Minecraftu můžete sedět dlouhé hodiny a hodiny, aniž by vás přestala bavit. Ze začátku tato hra nebavila asi nikoho, ale jak se do ní jednou pustíte, už vás bavit nepřestane.

Minecraft je hra, které se v angličtině říká „Sandbox game“, což znamená, že nemá určený cíl a můžete v ní dělat, co chcete.

Zdroj: Root.cz

V Minecraftu se jako člověk ocitnete na pustém světě (kromě „zombíků“ a dalších potvor pro zpestření☺) a můžete zde dělat, co se vám zachce. Celý svět je složen z krychlí, čím se tak trochu liší grafikou.

Nenechte se ale odradit, protože o grafice tato hra není. Můžete zde těžit všechno (skoro) vším, například hlínu krychlí písku... Můžete si samozřejmě vyrobit spousty nástrojů od krumpáče, lopaty, pochodně, meče, luku, TNT po pec, elektřinu a další desítky věcí. Samozřejmě je zde odpovídající množství materiálů - od hlíny po diamanty.

Vaše možnosti ve hře jsou neomezené. Můžete cestovat po světě, stavět ohromné budovy (i menší budovy☺), kopat doly, bojovat se zombíky nebo se třeba teleportovat do „pekla“- tak tomu říkám já, správně - (The Nether).

Minecraft je geniální v tom, že každý nový svět se generuje (vytváří) náhodně a je prakticky nekonečný - omezený pouze velikostí vašeho disku.

Minecraft můžete hrát také jako multiplayer s více hráči po internetu na speciálních serverech. Také se dá využít jiných módů, jež mohou být pro někoho zajímavější.

Minecraft hodnotím jako výbornou hru, která po vyzkoušení může zaujmout skoro každého a navíc se stále vyvíjí. Tato hra stojí přibližně 500,- Kč (20€).

TIP č. 7

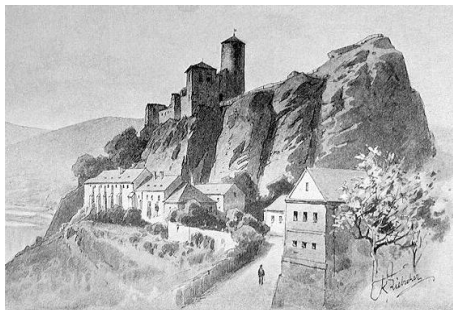
Legenda a pověsti o hradu Střekov

Sedmým tipem vás chceme nalákat na zříceninu hradu Střekov u Ústí nad Labem. Tentokrát vám ale nebudeme říkat, kde to je a jak je to báječné... Naopak, povíme vám několik starých legend a pověstí o tomto magickém a strašidelném místě, díky kterým se možná nalákáte sami! Pěkné čtení!

O střekovských strašidlech

Dostanete-li se na Střekov za deštivých dnů, možná mezi chátrajícími zdmi uslyšíte srdceryvný nářek. To neúpí meluzína, ale duch utrápené dcery hradního pána. Útlá dívčí postava se prý sápe po tmavém útesu, aby navštívila přízrak svého milého, jenž vypustil duši v hradní hladomorně.

Historicky doložené „strašidlo“ se na Střekově objevilo v roce 1842. Svědkové líčí „záhadnou postavu v bílém, která se za úplňku procházela po hradbách“. Tajemným přízrakem byl tehdy devětadvacetiletý hudební skladatel **Richard Wagner** oděný v prostěradlo. Několikrát vystoupal na nedaleký vrch Vysoký Ostrý, odkud pozoroval východ slunce. Nakonec ho tu hledaná múza políbila a složil báseň, jež se později stala podkladem pro libreto známé opery Tannhäuser.

O neuvěřitelném skoku

Vladyka Střek mohl být na své dílo pyšný. Avšak když se mu na tvářích objevily vrásky a první vlasy začaly šedivět, pomyslně na budoucnost. Jeho žena neprodila jediného syna – nástupce. Zato dceru měli krásnou jako květ, dobrotivou, milou a pracovitou. I přemýšlel Střek, komu by svoji Lidunku svěřil; a s ní celý hrad. Aby v davu nápadníků vybral toho nejodvážnějšího a nejchytřejšího, vymyslel úkol: dceru dá rytíři,

kterému se podaří nepozorovaně odvést koně z vladykovy stáje.

Co se na první pohled zdálo jednoduché, ukázalo být se nemožné. Střek měl lehké spaní, vytrénovaní koně odmítali cizí poslouchat a stráže bděli až do rána. Po čase se na nezday desítek mužů zapomnělo a Lidunka posmutněla.

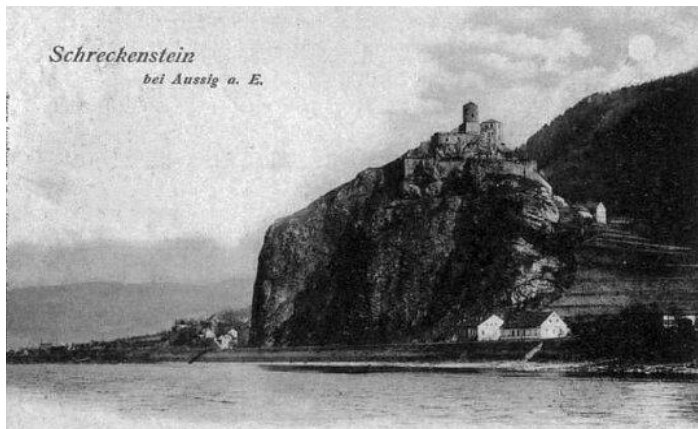
Jednoho dne zavítal na Střekov syn ronovského pána. Nepřišel se ucházet o dívčinu ruku, jen vyřídil pozdrav od svého otce a odejel. Bystrý čtenář se jistě domyslí, že to byla lest. Mladík se schoval za hradbami a teprve k ránu, kdy strážní poklímávali, vplížil se do stájí. Koně zkontroloval neohroženým pohledem a vyvedl ho k bráně. Když tu zvíře zaržalo a celý hrad byl rázem na nohou.

Rytíř neváhal ani chvíli. Vyhoupal se do sedla, pobídl koně a vzletl přes střekovské hradby rovnou do Labe. Lidunka se dala v usedavý pláč a Střek, kterému byl odvážný mladík na první pohled sympatický, litoval, že se rozhodl pro tak těžký úkol.

Jak byli všichni překvapeni, když dalšího dne přijel rytíř na vlastním vraníkovi takřka nezraněn. Lidunka mu vlepila hubičku ještě předtím, než jim dal Střek do svazku manželského požehnání. Jen kůň svůj skok zaplatil životem...

O založení Střekova

Hrad Střekov má dlouhou a bohatou historii (plnou strašidel), avšak kde je její začátek se můžeme jen dohadovat. Podle legendy, kterou si z matky na dceru a z otce na syna předávají místní už po staletí, spadá vznik hradu někam do doby, kdy okolí ohrožovali loupeživí Mišenští. Tehdy prý kníže Hostivít svolal velkou radu a nasmlouval s Vladykou

Střekem nutnost vystavění velkolepého hradu.

Střek se s družinou vydal podél Labe, aby našel vhodné místo ke stavbě. Když spatřil mohutnou čedičovou skálu, vypínající se nad třpytivou hladinou do výše sta metrů, bylo mu jasné, že je na místě. I povolal dělníky a všichni společně vztyčili na vrcholu útesu pevný, kamenný hrad, jež nazvali podle svého vůdce Střekovem. Majestátná stavba plnila účel dokonale. Z věže bylo vidět široko daleko. Když se mohli udatní vojáci na boj připravit, nebylo pro ně vítězství nad loupeživými bandami tvrdým oříškem. V noci pak napínali přes Labe řetěz, aby bez jejich vědomí neproklouzla do říše ani myška.

O nešťastné lásce

Černá čedičová skála, jejíž vrchol zdobí hrad Střekov, padá do Labe z výšky sto metrů. Na jaře je strmý svah poset trsy zlatavých kvítků tařice skalní. Podle pověsti roste květina všude tam, kde se zachytily plavé vlasy krásné dcery hradního pána, jež ukončila život skokem z útesu. Tělo se v temných hlubinách řeky nikdy nenašlo. Povídá se, že je odnesli trpaslíci dovnitř do skály.

Dívčin smutný osud byl předurčen od chvíle, kdy si dala první hubičku s místním podkoním. Hoch

to byl fešný, bystrý a šikovný, ale na to, aby získal přízeň tchána, příliš chudý. Hradní pán vyhlédl pro svou dceru jiného nápadníka, krutého rytíře Kubu ze Střekova. Mimochodem, jedná se o historicky doloženou postavu. Nešťastného podkoního nechal uzavřít do věže a vyhladovět k smrti.

Pro láskou utrápené dívce, která než by se zpronevěřila svým citům a vdala se za mocného rytíře, radši skončila život skokem ze skály, zbyly na památku jen něžné květinčky. Tařice nekvete déle než tři týdny v roce. Prý proto, aby každému poutníku, přicházejícímu ke střekovským zdím, připomněla, jak krátká byla nešťastná láska hradní paní a chudého podkoního.

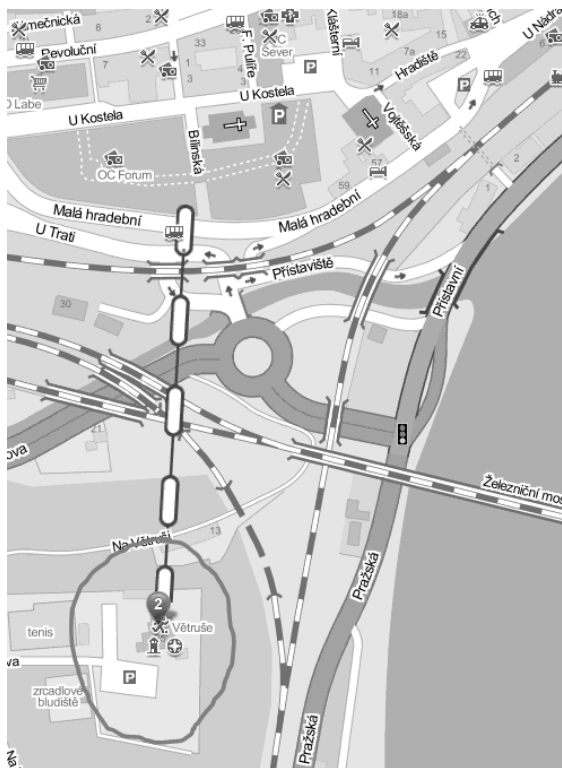
TIP č. 8

Zámeček Větruše

Větruše je jedno z výletních míst, které jsem v České republice navštívil nejvícekrát, takže vám teď můžu přiblížit jeden další tip na výlet v našem časopisu.

Větruše v Teplicích a okolí patří mezi něco jako „poutní místo“ ☺. Každý obyvatel Teplic a Ústí nad Labem byl na Větruši nejméně jednou. Tento výlet je spíše pro méně náročné.

Nejdříve se musíte dostat do Ústí n/L, nejlepší varianta je asi jet vlakem, můžete zvolit i variantu auto nebo autobus. Když dorazíte na nádraží v Ústí, můžete se vydat dvěma směry, buď půjdete na Větruši pěšky (není to tak dlouhé), nebo můžete jít do OC Fórum a jet lanovkou za určitý poplatek ☺.

Po ne příliš dlouhé cestě se octnete na vrcholu vedle zámku Větruše. Nejprve doporučuji zaplatit za výstup na rozhlednu, kde máte celé Ústí nad Labem jako na dlaní.

Poté se můžete podívat do zrcadlového bludiště, které je na můj vkus až příliš krátké. Vedle je ještě přírodní bludiště, jež pomalu dorůstá. Nedaleko zámku se také po turistické stezce dostaneme ke krásným vodopádům do Vaňova. Potom už vám zbude ještě jít se porozhlédnout po Ústí, nebo se vrátit zpět na vlak.

-mkas-

Horoskop

aneb zamysli se

BERAN

21.3.-19.4.

I beránek může být klidné stvoření, když se bude snažit ;)

BÝK

20.4.-20.5.

Přízvisko „vola“ neber v potaz, ani nemají ponětí, co se v tobě skrývá.

BLÍŽENCI

21.5.-21.6.

Blíží se vysvědčení! Máš poslední šanci.

RAK

22.6.-22.7.

Pořád se držíš při kraji, neboj se vplout dál! Riskuj☺

LEV

23.7.-22.8

Nech pro jednu vůdčí roli někomu jinému. Dej jim šanci, budou ti vděční.

PANNA

23.8.-22.9.

Nejsi tak nevinný/á jak se zdáš. Ostatní by z toho nemuseli mít zrovna radost.

VÁHY

23.9.-22.10.

Měl/a by ses co nejdříve rozhodnout, jinak už také může být pozdě!

STŘelec

22.11.-21.12.

Máš šanci střílet do někoho šíp lásky! Nepromarni tuto příležitost.

ŠTÍR

23.10.-21.11.

Někdy jen obrana nestačí, musíš se vrhnout do útoku.

KOZOROH

22.12.-19.1.

To, že utečeš problému za roh, neznamená, že už se s ním nesetkáš.

VODNÁŘ

20.1.-18.2.

Táhne tě to někam k vodě? Správně! Zažiješ u ní spousty zábavy☺

RYBY

19.2.-20.3.

Plácáš se zbytečně na suchu! Ve vodě ti bude mnohem lépe!

MISTROVSTVÍ REPUBLIKY VE FUTSALU

Naši starší kluci odjeli do Brna hrát Mistrovství České republiky ve futsalu, protože jak víte z předchozích informací, na kraji vyhráli, co se dalo! Turnaj se konal 11. a 12. 5., kluci absolvovali štreku z Teplic až na Moravu autobusem „pohodlně“ po D1 a byli ubytováni na vysokoškolských kolejkách.

Na turnaji bylo obrovské napětí, ale naši kluci se nenechali rozhodit a stále měli úsměv na tváři a byli velmi optimističtí. Tým Edisonky byl neuvěřitelně sehraný a porážel své soupeře s takovým přehledem, že by to na film Masakr fotbalovým míčem ☺ Bylo potěšení na ně koukat, neboť už jsme tušili, že po hřišti běhají budoucí mistři České republiky! Kluci překvapili svými výkony okolí i sami sebe.

Za celou školu Vám, kluci, sportovní redakce Edisonky moc děkuje a doufá, že do konce tohoto roku uděláte ještě víc úspěchů a že i všem, kteří nevěří, že jste vyhráli právem, ukážete, že jste titul **MISTRŮ ČESKÉ REPUBLIKY** skutečně vyhráli zaslouženě!!! **GRATULUJEME!**

-fofo-

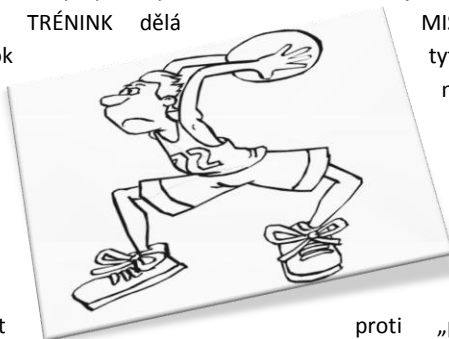
BASKETBALL & FLOORBALL

Mnoho z vás určitě neví, že na naší škole jsou kroužky zaměřeny na hru basketbalu a florbalu. Tyto kroužky jsou určeny pro dívky šestých až devátých tříd. Na kroužek může přijít kdokoli, ať je hubený, tlustý, pomalý či nerad běhá. Běh je ke sportu důležitý, ale nezapomeňte, že jen TRÉNINK dělá

konec roku, ale příští rok naší škole chybět po prázdninovém sportu při školním teď přejdeme přímo ke kroužku. Vede ho paní Frontzová, která je

Ráda si s námi florbal ☺. Je sranda hrát

vyhrajeme, ale to jen jednou za čas. Začátkem roku se trénuje hlavně technika, na konci prvních hodin se hraje basket nebo florbal. Samozřejmě florbal a basket se koná zvlášť, ale za stejných podmínek ☺. Od druhého pololetí už se skoro vůbec nepiluje technika, protože ji ovládáme téměř dokonale, ale celou hodinu jenom hrajeme. Neváhejte a připojte se k nám!

MISTRA! ☺ Sice už je tyto kroužky určitě na nebudou. Myslím si, že lenošení vám trochu roce neuškodí ☺! A zdroji naší zábavy - učitelka Miroslava přímo suprová!

zahraje basket i proti „profíkovi“. Někdy

Zažijete obrovskou srandu a najdete tu spoustu nových kamarádů ☺! Na konci roku na sobě navíc poznáte výraznou změnu - zvýší se vám fyzická a florbal s basketem bude pro vás zdravou drogou ☺ Florbal a basket se stane vaším životním stylem! Kdo nezkusí, neuvěří! Tak ZKUSTE!

Více informací na začátku roku 2011/2012 !

-fofo-

Atletika – Okresní kolo

Jako každé jaro nám začíná sezóna atletiky. Víím, že někteří z nás nemají rádi atletiku, ale mezi ně určitě nepatří ti, kteří jako každý rok chtějí reprezentovat svou milovanou školu. A naše škola tímto atletickým nadšencům jejich přání splní! Přihlásili jsme se totiž do poháru rozhlasu. Závodí jak mladší, tak i starší, dokonce závodí i naši nejmladší jako prvňáci, druháci, třetáci, čtvrtáci a pátáci. Ti závodí v soutěži zvaná „Kinderiáda“, ale vraťme se zpět ke druhému stupni.

V úterý 17. května se konal okresní atletický boj, z kterého se má postupovat do kraje. Starší kluci vyhráli s přehledem jako vždy ☺. Když přijeli na místo, soupeři je zahlédli, klepali se a vypadali, že by se nejradši schovali na záchody ☺, ale to jim jejich „čest“ nedovolila ☺. Takže radši prohráli krásně veřejně. Musím říct, že naši nadaní kluci byli opravdu nejlepší a to, že vyhráli, nebyla žádná náhoda. Musíme uznat, že titul mistrů ČR ve futsale se u nich stále nezapře ☺ Vítězstvím samozřejmě hoši postoupili do kraje ☺ !

Starší holky přijely nabušené jako obvykle. Do holek by nikdo nikdy neřekl, že jsou tak dobré. Jenže jsou to edisonské holky, které jsou nejen pěkné, ale i velice nadané na sporty! Jen když naše holky procházely, každý kluk se za nimi otáčel a když už plnili své atletické úlohy, kluci začali slintat a málem si utleskali ruce ☺ Takže u našich holek jednoznačně platí věta: **„Krása a nabušenost je jedno a to samé“**. Holky též postoupili do kraje a budou opět motat hlavy dalším klukům svými výkony. Doufám, že i v kraji uspějí!

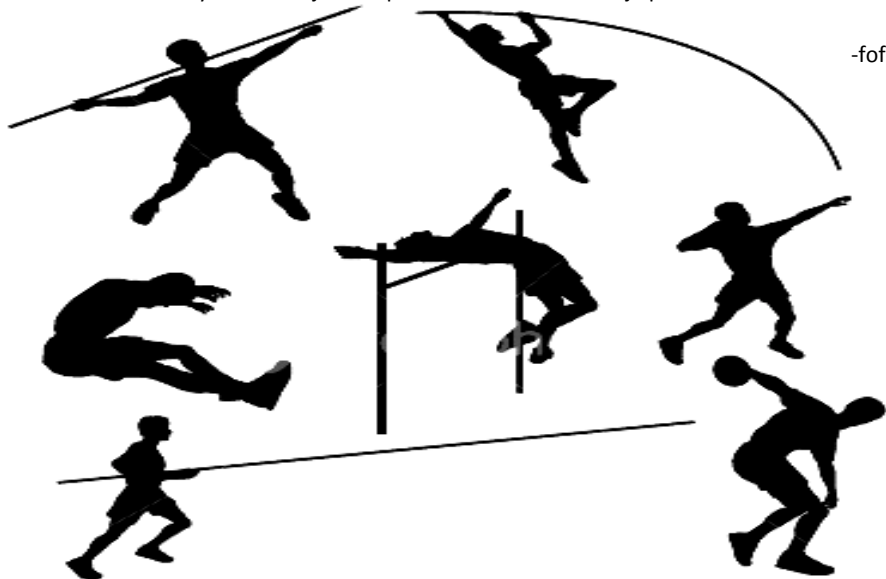

Když přijely mladší holky, měly na rtech úsměv, odjížděly ale už bez něj. Jejich úsměv jim zkazila prohra. Ano, naše mladší holky prohrály, ale to vůbec nevadí. Byla vidět snaha a hlavní je se vůbec zúčastnit!

A co mladší kluci? Přišli, viděli a zvítězili!! ☺ ano, je to tak. Ani mladší kluci nás neklamali. Že by se něco přiučili od těch starších? Bůh ví. Nejsem Bůh, ale jednu věc vím. Kluci opět uspěli a své protivníky převálcovali jako vždy! I mladší kategorie kluků se probíjela do kraje a uznávám, že ten boj byl plný nervů a dalo by se říct, že se prolilo mnoho edisonského potu. Naši stateční bojovníci si ale vysportovali nádherné místo a doufám, že na kraji uspějí bez nějakých „ran“.

U holek ale vím, že příští rok vyhrají aspoň nějaké medailové místo, neboť budou makat jako mourovatý ☺. Znáš ty holky, nerady prohrávají - to se jim vůbec nedivím ☺. Jen tak pro zajímavost, na začátku jsem řekla, že holky odjížděly bez úsměvu, ale zdaleka ne všechny. Nejen starší holky motaly klukům hlavy... I ty malé holčičky se činily ☺. No jo no, holky se učí rychleji než kluci a tohle „motání hlaviček“ se naučily od svých starších vzorů. Každý dospělý nám říká, ať se učíme od starších a zkušených, takže víte co, dospělí? Můžete být pyšní, v jedné věci vás edisonská děvčata poslechla ☺. Ale zpátky k závodu. Mladší holky nepostoupily. Když to shrnu, okres se nám celkem vydařil. Měli jsme úspěšnost 75% z 100%. To je perfektní ☺. Jen tak dál!

-fofo-

Rozhovory o atletice

Když jsem jela na závody v atletice s holkama a klukama, rozhodla jsem se toho pořádně využít ☺. Tak jsem si odchytila pár holek na rozhovor, které souhlasily, že mi na pár otázek odpoví ☺.

běh 60m

Eva Hisemová 8. C

Jak se cítíš po svém výkonu?

Špatně, protože jsem špatně odstartovala a ztratila jsem drahocenné setiny☹. Víím, že jsem to mohla zaběhnout lépe.

Jak ses cítila na startu?

No..., nikdy nechci být v prvním výběhu, a to se mi dnes nevydařilo. Takže jsem byla hodně vystresovaná a chtěla jsem to mít už za sebou.

Co bys poradila svým mladším spolužákům, aby své dosavadní výkony zlepšili?

Hlavně se musí člověk snažit a musí hodně trénovat, je to jenom o tréninku a zase tréninku a hlavně si nedělat nic z prohry. Někdy prohrajete a někdy všem vytřete zrak. Přeju všem, aby moje rady pomohly :)

vrh koulí

Jaroslava Ramboušková

9. D

Jak se cítíš před svým výkonem?

Mám špatný pocit, neboť zde jsou lepší dívky, které vrhnou o dost víc než já.

Na co myslíš, když vrháš?

Nemyslím na to, kolik vrhnu ani na techniku, protože když se snažím, tak to zkazím.

Co bys poradila mladším spolužákům, aby podávali stejně dobré výkony jako ty?

No tak před výkonem se pořádně rozdýchat a myslet na něco, co je vám příjemné. Mně je například příjemné myslet na jednoho kluka, ale každý má jinou příjemnou věc ☺ a navíc nejde o to vyhrát, ale zúčastnit se ☺.

Krajské kolo

Jak už jste asi z rozhovorů pochopili, konaly se závody v atletice. Postoupili jsme přece do kraje. Takže jsme jeli reprezentovat naši milovanou školu. Jeli starší a mladší kluci a starší holky. Už když jsme přijeli, vládla na trati povznesená nálada. Podle mě si pořádně nikdo neuvědomoval, že za pár minut se jde na „porážku“ ☺. Závodilo se ve skoku vysokém, v běhu na 60m, ve štafetě 4x60, hodu kryketákem, skoku dalekém, vrhu koulí a v běhu na dlouhou trať. Naším starším klukům se při štafetě nevydařila předávka a stálo je to 2. místo, ale to přece nevadí. Kluci skvěle zaběhli běh na 60 m. Celkově skončili na krásném medailovém místě - 3.místě z celého kraje. To si jednoznačně zaslouží uznání!

Holkám se závod
vydařil, skončily na
dokonalém 3. místě
jako kluci.
Samozřejmě jsou i
jako kluci třetí
nejlepší v kraji ☺ to
chce obrovský
potlesk ☺!

A nakonec naši mladší kluci. Mladší kluci také můžou být hrdí, protože krásné šesté místo z kraje není k zahození. Moc se snažili, takže i jim bychom měli zatleskat! Za celou redakci a školu gratuluju k výborným výsledkům a doufám, že příště do školy přivezete krásné zlato. Víme, že na to máte! Také děkujeme za pernou přípravu paní učitelce Hozákové, paní učitelce Frontzové a panu učiteli Justovi!! Celá naše škola je pyšná na to, že máme na škole tak dobré sportovní učitele ☺ !!!

-fofo-

Rozhovor s Luckou Odvárkovou 9. D.

Myslím si, že jste nikdo nevěděl, že na naši školu chodí **mistryně Ústeckého kraje v atletice**. Upřímně jsem o tom taky neměla páru☺. Zjistila jsem to pro Vás na závodech v atletice v Bílině!! A tam jsem taky naši mistryni vyslechla a dala jí pár dotazů, které by vás mohly zajímat.

Jak dlouho děláš atletiku?

Atletiku dělám druhým rokem ☺.

Za koho závodíš?

AK Bílina.

V Teplicích není nějaký jiný sportovní klub, nebo jsi raději na „cizím“ území?

V Teplicích je atletický klub, ale není tak dobrý jako AK Bílina.

Jaký je tvůj osobní rekord ve skoku vysokém?

Můj osobní rekord je 156 cm.

Ted' v pátek 27. 5. jedeš na MR v atletice. Jak se cítíš?

Jsem nervózní, ale moc se těším, protože jsem připravená vylepšovat své dosavadní výsledky.

Co jsi už vyhrála?

Vyhrála jsem přebory a tak. Jsem přebornice v sedmiboji. Prozatím jsem nejlepší z kraje.

Jsi ráda za to, že chodíš na Edisonku a můžeš se věnovat atletice i ve škole?

Ano jsem. Je super mít atletiku stále při sobě ☺

Děkuju moc za rozhovor a za tvůj čas, který jsi mi věnovala. Za celou školu a za celou redakci Ti přeju mnoho úspěchů a doufáme, že MR vyhraješ, nebo se alespoň umístíš na medailových příčkách ☺

Hádky a Omalovánky

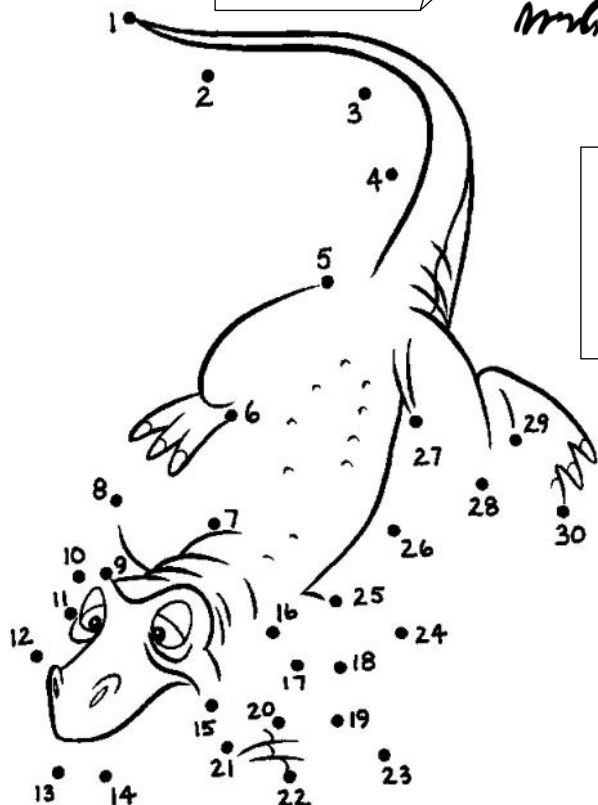
Jsem tvůj maličký
pomocníček
a beze mě bys byl
jen bezdomovec.

klíč

Barvu má jednu, tvary mění,
létá, ale raději je na zemi.
Bydlí na světle, ve tmě je skrytý,
Neublíží nikdy, bolest neucítí.

(stín)

MONSTER STORY

Odchod ze školy

„Konečně,“ řekla Joe, když vylítla ze školy byla stará, ale perfektní... Jmenovala Edisona, který vynalezl žárovku a spoustu Joe ihned reagoval Patrik. Patrik byl přišel namyšlený, ale on byl prostě „Náhodou, budete mi moc chybět, poškrábaný ruce, vid' Tess!“ Tess škoře a na Patrikovu narážku ruce na místa, do kterých ti nic se do rozhovoru připletl Tessin třídy. Tím pádem spolu chodí hádejte, kdo je dal dohromady, zaplete Zuzana! Ríša reagoval tak, že že je jen a jen jeho. V tom u nich aby se rozloučila, řekla: „Tak chalupě! Hlavně ať se vám nic zasmála se paní učitelka. Když se protože zítra brzo ráno jedou k Joe na že prý radši pojede na výlet s partou.

Příjezd a seznámení

Sešli se ráno v půl desáté. Do vlakem. Když přijeli na nádraží, čekal na odvezl přímo na chatu. Babička a vesnici Zahrádky. Jeli asi patnáct minut, Všichni se moc těšili. Když přijeli, všichni překvapení. Chatu si představovali jako ona to byla vila. Když Joe viděla „Dědeček byl kdysi voják, a když je vojenskou výzbrojí. Třeba ji prodává

svými spolužáky ze školy. Jejich se podle slavného vynálezce dalších zajímavostí! Na výrok třídním hezounem. Některým úžasný! Patrik řekl: ale aspoň nebudu mít byla jedna z nejkrásnějších holek na reagovala jako vždy: „Nemáš dávat není!“ rozhořčeně zařvala. V tom kluk Ríša. Chodí spolu už od sedmé jeden rok a dneska mají výročí! A jejich velká drbna, která se do všeho si Tess přitáhl blíž k sobě, aby ukázal, autem zastavila jejich třídní paní učitelka, děcka, krásné prázdniny a užijte si to na té nestane, kdo by potom vyhrával turnaje?“ všichni rozloučili, šli balit k sobě domů, chatu. Jediná, kdo se vymluvila, byla Zuzka, Což všechny moc zklamalo...

České Lípy jeli asi jednu hodinu. Jeli ně dědeček Joe s minibusem, aby je Dědeček měli chatu za Českou Lípou ve ale ta cesta jim přišla nekonečná. až na Joe, která tu strávila dětství, byli nějakou větší dřevěnou boudu, ale zmatené kamarády kolem sebe, řekla: teď v důchodu, podniká se starou sběratelům a tak.“

Všichni na to kývli a dál se tím nezaobírali. V tom začal mluvit děda: „Tak co, chcete si prohlídnout tu naši malou chatu?“ zažertoval a začal se smát. K jeho smíchu se přidali i všichni ostatní. Nejdřív si prohlédli dům, který byl moderně vybavený, ale velice útulný. Pak si šli prohlédnout zahradu. Na zahradě byl obrovský bazén s klouzačkou. Když si všechno doprohlédli, dědeček je poslal za babičkou do velké jídelny. Tam na ně čekal oběd. K jídlu měli zapečené těstoviny se šunkou a sýrem. Všichni se oblizovali a dali si velký nášup. Po obědě si šli kluci lehnout, aby se prospali. V pokoji pro hosty spal Ríša s Paťou. Ve druhém pokoji bydlela Kamila, která chtěla vlastní pokoj a ve třetím pokoji bydlela Tess a Joe. když šli kluci spát, holky

mezitím připravily překvapení. Protože když si povídali po obědě s babičkou, ta jim prozradila, že pod touto vesnicí je důl Svatého Vladimíra. Holky šly prozkoumat trasu, aby se přesvědčily že je to bezpečné.

Holky na průzkumu

Holky došly k dolu pečlivě upravenou cestičkou, ve které mohli vedle sebe jít jen dva lidi. Najednou Joe zahlédl ceduli POZOR a na ní známý podpis jejího bratra, starosty vesnice Zahrádky. Joe a všechny ostatní holky nápis ignorovaly a šly se mrknout do dolu, ale to neměly dělat! Když vešli do dolu, náhle spadl nějaký balvan na místo, kde byl ještě před pár sekundami vchod! Holky to samozřejmě vyděsilo, a ihned potom začaly dost žensky diskutovat. Tess začala ječet jak pominutá, Kamila zachovala chladnou hlavu a začala vymýšlet, co budou dělat. Joe hned vzala z kapsy zapalovač, který u sebe nosí vždycky. Když se rozsvítil plamínek, velký asi pět centimetrů, viděli něco, co by je nikdy nenapadlo! Určitě znáte ty horory, kde partu holek zavrou do jeskyně a teď tam uvidí nějakou obrovskou příšeru! Pokud ano, tak tohle je naprosto pravý opak!!! Zdi v dolu byly nejspíš přebarvené na bílou a strop byl vytapetován modro-fialovou tapetou, kde byl použit květinový vzor. Největším překvapením bylo to, že tam byla recepce a u ní byla cedule PŘÍŠERY DNES ZADARMO! Holky přešly k recepční, která k nim byla otočená zády, ale když se na ně podívala, holky strnuly zděšením. Ta recepční vypadala zezadu jako každá jiná žena na tomhle světě, ale když se otočila na ně, holky viděly její velké kulaté oči o průměru pěti centimetrů a co bylo nejhorší... neměla nos! Tess nevěděla, zdali se má začít smát nebo brečet, a nebo začít řvát na plný pecky...! Raději zůstala civět a stála tam jako opařená. Kamila si stále mnula oči a štipala se do ruky, aby si byla jistá, že se jí to nezdá, ale po nějaké době si uvědomila, že to co vidí, je živé...! Jejich zamyšlení trvalo ani ne patnáct sekund. Když ten krátký čas utekl, recepční se jich zeptala dost divným, opovrhujícím a povýšeným hlasem: „Vy jdete na naší akci PŘÍŠERY ZADARMO??“. Tess recepční zpražila pohledem a udělala svůj velice známý balerinský pohled. Ten měl představovat jasné: já tu nejsem ta divná, viděla jste někdy zrcadlo?

Na Tess bylo vidět, jak pohledem, řekla sto nadechovala, že by to mluvit Kamila: „Dobrý jsme a jak jste to příšerama?“ Kamila ale bylo na ní vidět, že slovo, tak by jí asi to jí recepční pro mladé krásky a naší pártý do očí Tess. Tess když zaslechla

by tu věc, co vyjadřuje svým chutí nahlas a už už se řekla, ale v tom začala den, prosím vás, kde to myslela s těma jako vždy mluvila na úrovni, kdyby řekla jen jedno křivé vylítná ruka na monstr-recepční. Na odpověděla: „Pcha, jste v Best klubu dnes tu máme den charity a můžou se zúčastnit i příšery“ a tvrdě se zadívala už ty její narážky nevnímala, protože slovo party, hned byla ve svém živlu!

Bez rozmyšlení se zeptala: „A slečno recepční, nemohli byste tu rozsvítit? Jaksi tu neuvidíme,

když budeme jen s mini plamínkem! Byla byste tak hodná?“ Na to recepční sáhla za sebe dozadu a rozsvítila. „Děkuju,“ řekla na to Tess. Recepční ukázala ne dveře, kde bylo napsáno PARTY, a řekla: „Jděte tam a snažte se neodbočovat z davu“, když to řekla, opět se otočila a dělala si tam svou práci. Holky bez váhání šly dovnitř. Bylo to tam super, holky se strašně bavily, ale pak jim začali chybět kluci, a tak se rozhodly, že by už měly jít. Jenže v tu chvíli odtáhl Tess na podium moderátor, který se prý jmenoval Miloš Mareš a začal hlásit novou zprávu: „Dámy a pánové, dnes jsme sem nalákali tři největší příšery světa a vy jste měli za úkol vybrat z nich tu největší a vybrali jste tu to dívku.“ V tom ukázal na Tess, která vůbec nevěděla, co se děje. V tu chvíli na podium vyběhl Říša. Nikdo nevěděl, co tam dělá nebo spíš všichni to věděli, jen to nevěděla Tess, Joe a Kamila a všichni co byli v obrovsky nabitým sále zařvali: „PŘEKVAPENÍ!!!“. Když tohle začali řvát, sundali si masky monster, mezi těmi takzvanými monstry začali holky poznávat své spolužáky, učitele, rodinu a kamarády! Říša došel k Tess ve stejnou chvíli jako Kamila s Joe. Hned na Říšu hulákaly: „Jako co to jééé?!!“ Všichni řvali přes sebe, ale Říša si je zklidnil a vysvětlil jim to jednoduše: „Je to taková malá rozlučka, kterou jsme pro vás všichni připravili, protože vám musím s radostí oznámit, že začínají PRÁZDNINY a musíme se všichni rozloučit s pořádným tyátrem ne?“ Na to se všichni začali smát a konečně si užívali tu takzvanou monstr párty.

-fofo-

REDAKCE

Stálí redaktoři, kteří aktivně tvoří celý časopis:

Lucie Tenopírová (-lucc-) z 9. C

Šárka Studecká (-stud-) z 8. B

Lenka Horváthová (-lhor-) z 8. B

Marek Kasner (-mkas-) z 8. A

Sportovní redaktoři:

Richard Sedláček (-sedl-) z 6. C

Zuzana Fofoňková (-fofo-) z 6. C

Tereza Neguczová (-negu-) z 6. C

Občasní dopisovatelé:

Petr Mládek z 8. B

Korekce a finální podoba

Mgr. Zuzana Eliášová (-zuzel-)

Bc. Pavel Demjan (-demy-)

Obálka

Josef Bartoň

Kontakt:

www.edisonka.cz

redakce-edisonka@seznam.cz

<http://casopisedisonka.xforum.cz/>

